

1998

XXXVII. ŠP (29. – 31. 5.)

Ročník měl na výběr doporučení z 22 regionálních přehlídek (!) a program nakonec zahrnul sedmnáct inscenací. Některé vyřazené soubory, např. Bílé divadlo Ostrava, KÚD Liberec, Divadlo hudby Nymburk či ŠOK Praha, které návrh z regionu považovaly již za „nominaci“, to však nenesly libě, dokonce se to neobešlo bez ostrých výtek na adresu ARTAMY. Díky skvělé organizaci se od pátku do neděle (ve čtyřiceti šesti hodinách) podařilo mimořádný počet představení odehrát, diváci se z devadesáti procent rekrutovali z řad hrajících souborů...

Inscenace byly žánrově či technicky velmi různorodé. Objevilo se i několik velmi kvalitních a inspirativních. Recenzenta (a lektora) režiséra Michala Dočekala zaujal především debutující dvoučlenný brněnský soubor Nademlejnem s *Improvizací*, představením sice ve stavu zrodu, ale s hravou a dramatickou atmosférou, diváci si sami mohli hledat obsah a poskládat celek. Královéhradečtí Nejhodnější medvídci uvedli *Kašpárka, četníka koločavského*, hru Šimona Olivětina (René Levínského podle Matěje Bukoviny), inscenace s mimořádně „jemnocitným“ textem nabídla „pod rouškou marionetové kašpárkiády drsnou, avšak jemnou parodii s uštěpačným pohledem“. Plzeňský soubor Divadlo My si opět jako loni vybral aktuální téma televizních manipulací. V inscenaci *Divadlo My uvádí „Můžete to být i vy“* skvěle využil fluidum tehdy oblíbeného TV moderátora Přemka Podlahy, ale především sci-fi povídku Franka Robertse a texty Paula van Osthajena. Inscenace „se správnou mírou umělosti a přeslazenosti“ skvěle kontrastovala s vražednou zápletkou. Opět u poroty a diváků slavili úspěch Tatrmani SPŠK Bechyně, tentokrát s miniaturní „hrůzostrašnou pohádkou“ na motivy irských či keltských bájí *Ondřej Coffey* podle Josepha Jacoba a v režii Josefa Brůčka, stínové loutky působily magicky a představení publikum emocionálně oslovilo.

Slovenský lektor Karol Horváth považuje úroveň festivalu dokonce za vynikající – připomíná především inscenaci Benjamina Kytky a Davida Dvořáka souboru IGYŽ Kolín *Etüdlování*, pohybové, pantomimické a výtvarné divadlo. Za podnětné a inspirativní považuje také soubor Divadlo v Soukolí MKS Havířov, který v režii Jana Karaffy uvedl novinku mladé dramatičky Markéty Bláhové *Pastička* a inscenaci Dekadentního divadla Beruška Hranice *Našel jsem v tobě princeznu* (dramatické trio Petr Marek, Jiří J. K. Nebeský a Jiří Y. H. Nezhyba) či inscenaci na pomezí divadla a poezie s živou rockovou hudbou souboru Stopa při PG Liberec *Ahoj, Blázne! Poezie ne-smyslu* (režie Milena Šajdková), čerpající z antologie Josefa Hiršala a Bohumily Grögerové.

O dalších inscenacích – Divadelní společnost Vavřinec Praha: František Nepil, *Byl jednou jeden král*, DS Luna Stochov: Jacques Prèvert, *Roura k rouře pasuje, aneb vzorně svorná rodina*, Silně amatérský divadelní spolek Prkno Veverská Bítýška: Miloš Macourek, *Hra na Zuzanku* (režie Pavel Vašíček), Herecké studio Divadla F. X. Šaldy Liberec vedené Martinem Poláchem, Pavlou Wortnerovou a Jiřím Untermüllerem podle frašek Muzy Pavlovové *Dvakrát muza/ Beethoven a Vyvalily se vlny zdola*, Divadlo Jesličky ZUŠ Na Střežině Hradec Králové: Daniil Charms, *Jelizaveta Bam*, Turnovské divadelní studio TKS Turnov: Sławomir Mrożek, *Tancovačka*, Regina Břeclav: Miroslav Holub, *Lepší role už nedostaneme*, Divadelní společnost Vavřinec Praha: Radka Svobodová podle Vladimíra Hulpacha, *Poslyšte příběh... O mnoha láskách, a ještě více smrtích*, Středoškolská divadelní skupina X`ANDY: Anna Juránková & Eva Šrotová, *Thelma a Luisa a Luiza* – se však recenzenti nezmiňují.

V AS 1998 komentoval tento ročník Michal Dočekal i Karol Horváth, kteří spolu s Marií Poesovou byli členy lektorského sboru. Na rozborové semináře nebyl dostatek času. Podle Horvátha byly reakce poroty „velmi krotké“, zato ze strany divácké mnohdy nekompromisní a velmi subjektivní. Vyšlo jen jediné číslo zpravodaje jako informační brožura, propagující však, kromě anotací některých inscenací, jen některé další akce, např. Jiráskův Hronov, Wolkrův Prostějov či šumperskou Dílnu. V produkčním týmu přehlídky byli kromě místních (mj. nový ředitel DFŠ Zbyněk Samšuk) i pracovníci ARTAMY Karel Tomas, Lenka Lázňovská, Milan Strotzer a Jana Štefánková. Poprvé se na organizaci podílelo o. s. Prácheňská scéna (původně působící v DFŠ) a samozřejmě Divadlo Fráni Šrámka s pracovníky referátu kultury OÚ Písek. Pokračují problémy s nalézáním vhodných prostor pro inscenace, zvláště když soubory mají specifické požadavky. Poprvé v novodobé historii ŠP se na financování přehlídky podílelo i město Písek, a to formou dotace (50 tisíc Kč), další prostředky poskytlo MK ČR, tentokrát dotací spolku Prácheňská scéna.

Zameranie festivalu je pre mňa dosť veľkou záhadou. Pod hlavičkou netradičného divadla bolo totiž v Písku napchaté takmer všetko, s čím momentálne ochotnícka scéna disponuje – ortodoxná činohra, pohybové divadlo, klasická konverzačka, tieňohra, divadlo poézie, bábkové divadlo, improvizácia, tvorivá dramatika... Mám dojem, že už chýbala iba pantomíma, spevoherné žánre a divadla rituálu a krutosti. No a pravdaže kabuki, čínska opera a milostný akt Eskimákov. Ale vôbec si nerobím nárok na presný výpočet, alebo na hodnotenie tohoto stavu, pretože rešpektujem rozhodnutia na nižších prehlídkách. Pre porovnanie však treba povedať, že na Slovensku sa oveľa dôslednejšie a striktnejšie rozoznávajú jednotlivé žánre, ba dokonca ak súbor svojou inscenáciou nenaplní potrebné znaky danej súťaže, môže byť porotou preradený do inej kategórie (na nižších stupňoch), alebo to výrazne zhorší jeho pozíciu pri hodnotení. (Horváth, Karol. Niekoľko poznámok o Čechách, o divadle a tak alebo Čo som si odniesol zo Šrámkova Písku. AS 1998, roč. 35, č. 3, s. 10)

... odnášam si z Písku niekoľko veľmi výrazných vnemov a silných pocitov, z ktorých najpodstatnejší je ako vždy ten, že ochotníci sú Božie bytosti, ktoré sú sice mierne hašterivé, veľmi urážlivé, častokrát nechápajúce (hlavne porotu a jej verdikty), ale vždy napojené na vyššie jemné energie tvorenia a tlmočníci odkazov kolektívneho nevedomia... (Ibid.)